

רקע: רונה מגיעה לדירה של יהודה, הוא מסתובב בדירה עצבני וחסר סבלנות.

רונה: מה קרה?

יהודה: לא יודע. רוני לא עונה לי, היא לא.. לא חוזרת אליי. זה נראה לי מוזר כבר, אני לא יודע.

היא אמרה לי שהיא תדבר איתי אחרי האודישנים, היא לא חוזרת אליי ולא חוזרת לטלפונים שלי. לא יודע.. מטריף אותי. אני חייב לקבל את הסרט הזה, אין. אני לא אוותר על זה.

רונה: לא קיבלת את זה.

יהודה: מה, מה לא קיבלתי?

רונה: את התפקיד.

יהודה: מה? מאיפה את יודעת?

רונה: הייתי עכשיו אצל אסנת.

יהודה: מה?

רונה: תקשיב, היא פשוט אישה משוגעת. אני לא מבינה איך אתה נשאר אצלה, היא פסיכית לגמרי.

יהודה: רגע, לא הבנתי.. מה זאת אומרת? הודיעו לאסנת שלא קיבלתי את זה?

רונה: מי הודיע? היא התקשרה אליי, אמרה לי שאני אבוא לדבר איתה על מה שהקנלר הזה אמר לי.

הגעתי, היא התחילה לצרוח עליי, מה שלחתי אותך לאודישן הזה על לבנון?!

הם בכלל לא רצו לראות אותך, שלושה חודשים היא מנסה להשיג לך את האודישן, הבמאי לא סובל אותך, חושב שאתה לא שחקן.

אמרתי לה, אוקיי, למה את לא אומרת לו את זה? איך הבן אדם אמור לדעת את הדברים האלה? בשביל מה את משקרת לו?

יהודה: זה מה שהוא אמר, שאני לא שחקן?

רונה: כן, הוא לא אוהב אותך, לא חושב שאתה מתאים לו.

בסדר, במקום להגיד לך את זה בפרצוף, היא ממציאה לך סיפורים מהתחת, ממציאה לך שקרים, פשוט מטורף.

יהודה: רגע, לא הבנתי, לא הבנתי, היא אמרה לך שמה? שהוא לא סובל אותי ואני לא מתאים?

רונה: אתה מקשיב למה שאני אומרת לך? אתה קולט מה היא עושה?

יהודה: הוא אמר את זה לפני או אחרי האודישן?

רונה: אין לי מושג, אבל זה לא... זה לא מה שחשוב כאן בכל הסיפור.

יהודה: הוא אמר לי, אני מת עלייך, אני מעריץ אותך, אתה מדהים. כאילו.

הוא אומר לי לעשות את זה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם.. לא, אני לא מאמין. (מחייג בפלאפון) אני לא מאמין, אני לא מאמין, אני לא יכול להיות. בן של זונה. אני לא מאמין. (מחכה שיענו. לא עונים. מנתק) (מרבץ לארון) כוס אמק ערס!

רונה: מה קורה לך? מה, אתה משוגע?

יהודה: אני לא מאמין שאני השפלתי את עצמי ככה. למה הלכתי לאודישן הזה?

רונה: אם לא היית הולך, לא היית מגלה את זה.

יהודה: תגידי לי, את מבינה מה קורה פה בכלל? אני ארצח את הבן אדם הזה.

אני ארצח אותו! אני ארצח אותם! אני ארצח אותם! לא, אני לא מאמין! פשוט לא מאמין..

אין לי כוח כבר לחיים האלה. אין לי כוח כבר!

רונה: אתה מוכן להירגע? עם כל הכבוד, מה קורה לך?

יהודה:

אל תגידי לי להירגע, אל תגידי לי להירגע! בגללך הלכתי לאודישן הזה, אל תגידי לי להירגע. איך אני נותן לאנשים להתערב לי בחיים, איך לכל אחד אני נותן להתערב בפאקינג קריירה שלי? איך?

רונה: סבבה, אז אני אשמה?

יהודה: נכון, את אשמה.

רונה: סבבה.

יהודה: בשביל מה הלכת ל.. לאסנת בכלל? בשביל מה הלכת אליה? אה? מה בדיוק יש לך לדבר עם הסוכנת שלי? אני לא מבין. מה, את הולכת להיות טלאנטית עכשיו? את רוצה להיות בטלוויזיה? בגלל זה את איתי?

רונה: אתה רציני?

יהודה: לא יודע! מה היה לך כל כך חשוב להגיד לי ללכת לאודישן הזה? מה היה לך חשוב להתערב?

רונה: רציתי לעזור לך.

יהודה: אה, רצית לעזור לי? תודה רבה, עזרת לי מאוד, מאוד.. עזרת לי. מאוד עזרת לי. (מעיף דברים)

רונה: עכשיו אני קולטת למה אנשים לא אומרים לך את האמת, תראה איך אתה מגיב. מה, אתה ילד מפגר? אפשר לחשוב, מה קרה? בן אדם אחד לא אוהב אותך. אתה יודע כמה אנשים לא אוהבים אותי? כמה אנשים אמרו לי לא בחיים? אפשר לחשוב, תתבגרי!

יהודה יוצא.